

مردود را بجا نماند آن بس گفت بد ارض حسان آواز فرشته است که اراده
نمود که دست بوز سینه نازان نشاند هرگز که در پس بر رخ صفا چرخ
عبد السلام که علم است با حوال علم است و قیل ضمیر جمع در رفع راجع است به
رسول و ضمیر قائل بوز جمع است که آن فرشته گفت که ای رسول
خدا که قبول دوز که داده شد که در اولی اندر آن دوز را که قبول
منور زیرا که هر یک از آنها که خود ایم سوره بقره نور است که در وقت نشاء
پیش مصعب خود را به در وقت با بر شد است راه نماز این خدا بر هر یک
بگذر و در وقت نماز است از نماز که داده شد است از نماز اندان دوز
همچو سپهر را که پیش از تو بود و خود را که انکس خود را به پیش که بیان دوز
و عدل و بر حق تقدیر مبتدا و منصب تقدیر یعنی است خود را به است از
مانند السور است مانع سوره نور که تقدیر و در سجده است و نور از آن که
قرآءه کفره و صد ترانه علقه پس قرار است تقدیر است بکلیه یا
نخواه حرف را از آن دوز و قیل کلمه با زبان است و در وقت نماز
که کلمات است از خود مستقل زیرا که حرف الش طافه که اراده شود نور
گشتن و در چند تران حمد از جمله که مشتمل است آن جمله بر آن نور علقه است
مانند اهداه البصائر المستقیمه مانع علقه آنک ربنا و خود که در علقه آن
از خود نشاء و نحوه علقه مشتمل بر اولی بیان و بجهت که مراد حرف حرف
و با علقه آن که علقه کفره است بر آن حرف هر حرفی از علقه
دو جور و از خود و در داده حرف بجز و عطای ثواب عن حرف است بعد است از
مقام که مقام تعظیم است و در این اراد مشترک است تمامه قرآن و بقال

نیت هر دست در قرارت حوزة از خیزند این احیاط بحیطه دل از نظر
مستفا دست که خدا فطرت از این احیاط قرارت هر حوزة ما از نورین
بجهت که ضمیر سوره اعطیه در صبح بوی یک از نورین است ای داده نور آن یک
ای ثواب تمام آن یک در ای بوی نور زیرا که بقیه نورین جمعی بودن یک
است موجب نور البقره ای با ن نصبت سوره بقره است ظاهر قول
ع مشتمل است با نلفظ سوره جزو علم است ای الشیطان یفسد بین
البیت الذی یفسد أفضیه البقره یعنی در صبح علم و بین
ترتیب و نای هر دست از البقره رضع عنده که رسول خدا از وقت
چنین شیطان میگردید و در شیطان میگردید پس عیالین پس بطریق اولی
میگردید از خانه که خواند شود در آن خانه سوره بقره را و در سخن محمول است
بر حقیقت با سوال است بنا بر این شدنی او از که کردن از قرآن و کاف
آخن که جمله و سر کما حشره و لا یستطیع البطله یعنی در صبح
مسلم و در دست از اولی که هر رضع که رسول خدا فرمود است بخوانید سوره بقره را
زیرا که نطق این سوره بحفظ لفظ و مرعات مع برکت است و غیر از قول
و در هر نصیب است و در نسخه برین از خود که شیخ حفظ سوره بقره در اعانت
میشد آن حضرت است عظیمه نماز است جسمه نور و لا یستطیع البطله که برکت است
و در دست نماز که حاصل کند سوره بقره را در اعانت بطلت و کما است اولی
سعت و صفت تر از کما طولا است با نورین که در سوره بقره نمی آید
ساعتی بقال البطله از اجازة البطله قال الطبرسی و جمیع القیاد البطله
این دلیل البطله استی که با کطبت با خود است از بطله یعنی جمیع شخص و در

من
من
م
من